

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **Městys Březová**, se sídlem Březová 106, Březová, zastoupený Mgr. Janou Zwyrtek Hamplovou, advokátkou se sídlem Olomoucká 36, Mohelnice, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2019, č. j. 27180/19/5000-10610-711361, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 4. 2020, č. j. 22 Af 29/2019 - 38,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce byl příjemcem dotace poskytovatele Ministerstva životního prostředí na základě Rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 4. 8. 2015, č. 115D222006577 (dále jen „Rozhodnutí“) a Smlouvy č. 15247223 o poskytnutí podpory ze Státního fondu životního prostředí ČR (dále jen „Smlouva“). Účelem realizace dotovaného projektu bylo „*Zateplení budovy MŠ a ZŠ Březová*“. Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správce daně“) na základě provedené daňové kontroly konstatoval porušení rozpočtové kázně spočívající v nedodržení termínu realizace akce, a proto dne 19. 12. 2018 vydal platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně pod č. j. 3964209/18/3200-31474-803525 ve výši 381 123 Kč (5 % z celkové částky dotace).

[2] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl.

[3] Krajský soud poukázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017 – 33, podle kterého porušení rozpočtové kázně v podobě neoprávněného použití peněžních prostředků státního rozpočtu není omezeno pouze na případy použití čerpaných prostředků na jiný než stanovený účel, ale dochází k němu v případě jakéhokoliv porušení podmínek čerpání, ledaže bylo předem stanoveno, že určité méně závažné porušení povinností nebude za porušení rozpočtové kázně považováno. Při stanovení výše odvodu je podle tohoto usnesení třeba vycházet ze zásady přiměřenosti, tedy rozumného vztahu mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výší za ně předepsaného odvodu. Žalobce na podmínky dotace přistoupil svým podpisem na Rozhodnutí a Smlouvě, ve znění jejich změn a dodatků. Ze samotného Rozhodnutí a Podmínek poskytnutí dotace (dále jen „Podmínky"), které tvořily nedílnou součást Rozhodnutí, bylo seznatelné, že termín pro ukončení realizace akce byl stanoven na 31. 12. 2015, přičemž podle směrnice Ministerstva životního prostředí č. 6/2014 (dále jen „Směrnice MŽP") se za termín dokončení realizace projektu považuje *datum vydání kolaudačního souhlasu, oznámení o užívání podle příslušných ustanovení stavebního zákona v platném znění, nebo termín schválení protokolu o předání a převzetí díla (v případech, kde se na realizaci projektu nevyžaduje stavební povolení).* Jelikož bylo na předmětnou stavbu vydáno stavební povolení, ve kterém byl žalobce řádně poučen o nutnosti vydání kolaudačního souhlasu pro užívání stavby stejně jako o povinnosti o kolaudační souhlas požádat, krajský soud nepřisvědčil tvrzení žalobce o možném dvojím výkladu pojmu „ukončení realizace stavby". Závěr, že k realizaci díla došlo již dne 31. 10. 2015 na základě vydání Zápisu o odevzdání a převzetí díla, je nepřijatelným výrazem libovůle žalobce.

[4] Krajský soud v Podmínkách neshledal ničeho nelogického nebo nespravedlivého. Skutečnost, že za termín dokončení realizace projektu je považováno datum vydání kolaudačního souhlasu, má své zákonné opodstatnění, vyplývající jak z dotačních podmínek v širším smyslu, tak ze stavebního zákona. Z usnesení č. j. 1 Afs 291/2017 – 33 také neplyne, že by podmínky dotace byly vyloučeny ze soudního přezkumu, tuto skutečnost netvrdily ani správní orgány.

[5] Podle krajského soudu žalobce na podmínky dotace přistoupil dobrovolně a k jejich řádnému plnění se zavázal. Daňový subjekt je vždy odpovědný za plnění povinností vyplývajících z Rozhodnutí a souvisejících předpisů. Nedodržením termínu dokončení realizace díla došlo k nedodržení povinností stanovených v Podmínkách. Jelikož v posuzované věci k překročení termínu realizace projektu žalobcem došlo o více než 6 měsíců, odpovídá této prodlevě postižení odvodem ve výši 5 % z celkové částky dotace. Výše sankce je stanovena přímo dotačními Podmínkami, takže se od ní nelze odchýlit například správní úvahou či zohledněním konkrétních okolností případu. Krajský soud nerozporoval žalobcovo tvrzení, že došlo ke splnění účelu dotace, avšak účel dotace je pouze jedním z kritérií, která se zkoumají v rámci § 3 písm. e) zákona č. 218/200 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech"). Neoprávněným použitím peněžitých prostředků státního rozpočtu se rozumí i porušení podmínek, za kterých byla dotace poskytnuta, k čemuž došlo právě v tomto případě. Výklad a postup žalovaného má krajský soud v dané věci za zcela zákonný.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[6] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „napadený rozsudek“ a „stěžovatel“) kasační stížnost, jejíž důvody lze podřadit pod § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tj. pro nesprávné posouzení právní otázky soudem.

[7] Stěžovatel namítá, že závěry usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 291/2017 - 33 by neměly vést k mechanickému posuzování právních podstat jednotlivých případů a k automatickému zamítání veškerých žalobních podání, neboť nic takového neměl na mysli ani rozšířený senát Nejvyššího správního soudu.

[8] Stěžovatel si je vědom, že na dotaci ze státního rozpočtu není právní nárok a její poskytnutí je *de facto* dobrou vůlí státu. Pokud je však dotace poskytnuta, nečiní to z jednotky územní samosprávy vůči státu podřízeného, ale smluvního partnera, a oba mají vzájemně a rozumně realizovat daný smluvní vztah, který je většinou spojen s investicí ve veřejném zájmu.

[9] Stěžovatel dále namítá, že i když krajský soud při výkladu sporného pojmu „ukončení realizace stavby“ nepřisvědčil názoru, který stěžovatel zastává, možnost dvojího výkladu tohoto pojmu nevyvrátil. Krajský soud se přiklonil k názoru žalovaného, že za dokončení projektu je třeba chápat výhradně až vydaný kolaudační souhlas. Stěžovatel má však za to, že podmínky dotace neporušil, když projekt byl dokončen řádně a včas, což doložil Zápisem o odevzdání a převzetí stavby ze dne 31. 10. 2015, a to bez vad a nedodělků. Stavba tedy byla k tomuto datu skutečně dokončena v rozsahu, jaký byl předmětem dotované akce. I když stěžovatel nepopírá, že byl ve stavebním povolení poučen o nutnosti vydání kolaudačního souhlasu pro užívání stavby a o povinnosti o něj zažádat, není podle něj možné slučovat pohled dotační a stavební, neboť vnímal tyto roviny odděleně. Povinnost požádat o kolaudační souhlas si nespojoval s dotačními podmínkami, ale s povinnostmi vycházejícími ze stavebního zákona.

[10] Závěr usnesení č. j. 1 Afs 291/2017 - 33 o aplikaci zásady přiměřenosti při stanovení výše odvodu nelze chápat tak, že vždy musí být uložena nějaká sankce, resp. že musí být vždy požadován nějaký odvod. Stěžovatel ve svém konání neprojevil žádnou libovůli, vynaložil peníze včas, na správný účel a dílo bylo prokazatelně hotovo ve sjednaném termínu. Domníval se, že jeho postup je správný. Je tak sankcionován za svou úvahu, nikoli za vědomé či nevědomé porušení dotačních podmínek. Při posuzování jeho případu k tomu mělo být přihlédnuto. Rovněž mělo být při o úvaze o proporcionalitě vzato v potaz to, že stěžovatel jako malá obec nemá k dispozici odborný aparát, a nelze k němu přistupovat stejně jako k velkému statutárnímu městu. Žalovaný měl zvažovat míru sankce, resp. neměl sankci udělovat i kvůli tomu, že vlivem automaticky vypsaného penále se sankce stává de facto 10 %.

[11] Zbývající část kasační argumentace je identická s argumentací uplatněnou v žalobě. Stěžovatel se věnuje možnosti dvojího výkladu pojmu „ukončení realizace akce“, správnému výkladu zákona a dotačních podmínek s důrazem na jejich smysl a účel a judikatuře Nejvyššího správního soudu s ohledem na přiměřenost rozhodnutí v dotačních věcech.

[12] Žalovaný se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s rozhodnutím krajského soudu a navrhl zamítnutí kasační stížnosti pro nedůvodnost.

[13] Podle žalovaného není možný dvojí výklad pojmu dokončení realizace projektu (formální a materiální), neboť tento pojem je ve Směrnici MŽP zcela jednoznačně definován. Za termín dokončení realizace projektu se podle ní považuje datum vydání kolaudačního souhlasu, výjimky tvoří pouze projekty, u nichž není vyžadováno stavební povolení, což však není případ stěžovatele. Pokud se stěžovatel zavázal dodržovat Podmínky, zavázal se také k dodržování Směrnice MŽP, přitom je sám jako příjemce dotace odpovědný za splnění všech podmínek. V daném případě byl termín ukončení akce stanoven na 31. 12. 2015, avšak kolaudační souhlas byl vydán až 21. 11. 2016. Stěžovatelem předložený Zápis o odevzdání a převzetí stavby není dostačujícím důkazem pro prokázání ukončení realizace stavby. Stěžovatel tedy porušil Podmínky poskytnutí dotace obsažené v Rozhodnutí o poskytnutí dotace.

[14] K námitce stěžovatele, že je stěžejní, že byl naplněn účel poskytnuté dotace, žalovaný uvedl, že neoprávněným použitím peněžních prostředků ve smyslu § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech se nemyslí pouze použití peněžních prostředků k jinému než určenému účelu, ale jakékoliv porušení podmínek, za kterých byla dotace poskytnuta, tj. v kontextu daného případu i nedodržení termínu dokončení realizace akce. Skutečnost, že byl nakonec kolaudační souhlas vydán, není polehčující okolností, která by měla být důvodem, aby stěžovateli nebyl vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně, neboť v Podmínkách poskytnutí dotace je jednoznačně stanoveno, v jaké výši bude odvod vyměřen.

[15] Dále žalovaný uvedl, že poskytovatel dotace přímo v Podmínkách stanovil, že nedodržení povinnosti stanovené pod písm. e) oddílu A. bude postiženo odvodem za porušení rozpočtové kázně a rovněž stanovil výši odvodu v závislosti na délce překročení stanoveného termínu. S výší odvodu za porušení podmínky dodržení termínu realizace akce musel být stěžovatel srozuměn. S ohledem na Podmínky a v souladu s § 44a odst. 3 písm. d) a odst. 4 písm. a) zákona o rozpočtových pravidlech byl žalovaný povinen vyměřit odvod ve výši 5 % z celkové částky dotace, aniž by svou další správní úvahou a případným zohledněním konkrétních skutkových okolností mohl jeho výši ovlivnit. Tím, že poskytovatel dotace tuto podmínku vyčlenil jako méně závažnou a stanovil za její nedodržení postih výše stanoveným odvodem, byla zásada proporcionality zohledněna již poskytovatelem dotace. Stanovení odvodu ve výši 5 % považuje žalovaný za proporciální. Na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, že stěžovatel je dle svého tvrzení malou obcí, která nemá na rozdíl od velkých statutárních měst potřebný odborný aparát. Pokud by se posuzovalo porušení jednoznačně stanovených podmínek poskytnuté dotace v závislosti na velikosti obce, jak navrhuje stěžovatel, vedlo by to ke krajským soudem zmiňované libovůli.

[16] Podle žalovaného jsou uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně a předepsání penále za prodlení s odvodem dvěma samostatnými rozhodnutími správce daně, proti kterým lze brojit samostatnými odvoláními, žalobami i kasačními stížnosti, což ostatně stěžovatel učinil. Správce daně nemá možnost správního uvážení o výši penále.

[17] Žalovaný také uvedl, že se krajský soud v rozsudku zabýval všemi žalobními námitkami, přičemž přezkoumatelně odůvodnil svůj závěr o nedůvodnosti žaloby. Nedošlo tedy k žádnému automatickému zamítnutí žaloby.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[18] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.). Kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. řádně zastoupen.

[19] Důvodnost kasační stížnosti vážil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), přičemž žádné takové neshledal.

[20] Kasační stížnost není důvodná.

III. A) Porušení podmínek dotace

[21] Stěžovatel namítá, že neporušil podmínky dotace, neboť projekt dokončil řádně a včas. Krajský soud rovněž nevyvrátil možnost dvojího výkladu pojmu „ukončení realizace stavby“ (zřejmě myšleno „ukončení realizace akce/projektu“ – pozn. NSS).

[22] Pokud jde o vypořádání části námitky ohledně možnosti dvojího výkladu, Nejvyšší správní soud považuje argumentaci krajského soudu uvedenou v odst. 11 a 12 napadeného rozsudku za vyčerpávající a přesvědčivou, v detailech na ni odkazuje.

[23] V části B, bodu 3, písm. f) Podmínek se uvádí, že „*Příjemce dotace je povinen při nakládání s dotací poskytnutou podle tohoto rozhodnutí dodržovat pravidla stanovená Programovým dokumentem OPŽP, Implementačním dokumentem OPŽ, aktuální Metodikou finančních toků a* ***Směrnicí MŽP****.*“ Článek 4, bod 6 Směrnice MŽP stanovuje, že: „*Za* ***termín dokončení realizace projektu se považuje datum vydání kolaudačního souhlasu****, oznámení o užívání podle příslušných ustanovení stavebního zákona v platném znění, nebo termín schválení protokolu o předání a převzetí díla (v případech, kde se na realizaci projektu nevyžaduje stavební povolení). Bude-li vydán jak kolaudační souhlas, tak oznámení o užívání, považuje se za termín dokončení realizace projektu datum dokumentu vydaného později*“ (důraz dodán Nejvyšším správním soudem).

[24] Jelikož bylo na předmětnou stavbu vydáno stavební povolení, je nade všechnu pochybnost jasné, že Zápis o odevzdání a převzetí stavby k dokončení realizace projektu (akce) podle Podmínek nedostačuje, neboť za dokončení realizace projektu je považován až okamžik, kdy je vydán kolaudační souhlas. Dotační podmínky jsou navíc stanoveny jasně a jednoznačně v souladu se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2.

2014, č. j. 5 Afs 90/2012-33, tudíž zde není prostor pro alternativní výklad pojmu „ukončení realizace projektu“, jak se stěžovatel domáhá.

[25] Kolaudační souhlas byl vydán dne 21. 11. 2016, zatímco termín ukončení realizace akce uvedený v Rozhodnutí a Podmínkách byl stanoven na 31. 12. 2015. Není tedy správný názor stěžovatele, že dotační podmínky neporušil, jelikož je zřejmé, že projekt nebyl dokončen včas. Kolaudační souhlas nelze považovat za pouhé formální stvrzení faktického stavu, jak tvrdí stěžovatel, neboť jak uvádí odborná literatura, *jeho funkcí je doložit povolený účel užívání stavby. Kolaudační souhlas je nezbytným předpokladem k tomu, aby dokončená stavba mohla být užívána. Pokud nebyl kolaudační souhlas vydán, stavbu užívat legálně nelze* (viz Potěšil, L., Roztočil, A., Hrůšová, K., Lachmann, M.: *Stavební zákon - online komentář*. 4. aktualizace. Praha: C. H. Beck, 4/2015).

[26] S ohledem na výše uvedené nepovažuje Nejvyšší správní soud námitku stěžovatele za důvodnou, krajský soud se s jeho argumentací dostatečně vypořádal.

[27] Ačkoli Nejvyšší správní soud výkladu zastávanému stěžovatelem podobně jako krajský soud nepřisvědčil, neztotožňuje se s jeho vyjádřením, že názor stěžovatele o realizaci akce již k 31. 12. 2015 je nepřijatelným výrazem libovůle žalobce (nyní stěžovatele) a považuje je za vůči němu zbytečně příkré.

III. B) Přiměřenost rozhodnutí o odvodu

[28] Stěžovatel také namítá, že rozhodnutí o odvodu za porušení rozpočtové kázně není přiměřené.

[29] Podle § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech se pro účely tohoto zákona rozumí *neoprávněným použitím peněžních prostředků státního rozpočtu, jiných peněžních prostředků státu, prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státních finančních aktiv, státního fondu nebo Národního fondu, jejich výdej, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků, nebo* ***porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty****, porušení účelu nebo podmínek, za kterých byly prostředky zařazeny do státního rozpočtu nebo přesunuty rozpočtovým opatřením a v rozporu se stanoveným účelem nebo podmínkami vydány; dále se jím rozumí i to, nelze-li prokázat, jak byly tyto peněžní prostředky použity* (důraz dodán Nejvyšším správním soudem).

[30] Podle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech je porušením rozpočtové kázně *neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem*.

[31] Podle § 14 odst. 4 písm. g) zákona o rozpočtových pravidlech platí, *že vyhoví-li poskytovatel žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, vydá písemné rozhodnutí, které obsahuje případné další podmínky, které musí příjemce v souvislosti s použitím dotace nebo návratné finanční výpomoci splnit.*

[32] Podle § 14 odst. 6 zákona o rozpočtových pravidlech, ve znění účinném do 31. 12. 2017 (nyní § 14 odst. 5 téhož zákona), může v rozhodnutí o poskytnutí dotace poskytovatel stanovit, *že nesplnění některých podmínek podle odstavce 4 písm. g) nebo porušení povinnosti stanovené právním předpisem bude postiženo odvodem za porušení rozpočtové kázně nižším, než kolik činí celková částka dotace. Při stanovení nižšího odvodu uvede poskytovatel procentní rozmezí nebo pevný procentní podíl vztahující se buď k celkové částce dotace, nebo k částce, ve které byla porušena rozpočtová kázeň, nebo stanoví pevnou částku odvodu;* ***přitom přihlédne k závažnosti porušení rozpočtové kázně a jeho vlivu na dodržení účelu dotace.***

[33] Podle § 44a odst. 4 písm. a) zákona o rozpočtových pravidlech, ve znění účinném do 31. 12. 2017, činí odvod za porušení rozpočtové kázně *v případě neoprávněného použití prostředků dotace pevnou částku podle § 14 odst. 6, nebo pokud v rozhodnutí o ní bylo uvedeno jedno nebo více procentních rozmezí nebo* ***pevný procentní podíl pro stanovení nižšího odvodu za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 6, finančním úřadem stanovenou částku vycházející z*** *procentního rozmezí nebo* ***pevného procentního podílu uvedeného v rozhodnutí, a to pro každý jednotlivý případ****; při stanovení částky odvodu vezme finanční úřad v úvahu závažnost porušení povinnosti, jeho vliv na dodržení účelu dotace a hospodárnost uložené sankce; v případě neoprávněného použití prostředků přesunutých podle § 24a nebo § 26 odst. 2 postupuje finanční úřad obdobně* (důraz dodán Nejvyšším správním soudem).

[34] K problematice porušení rozpočtové kázně se vyjádřil Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 30. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017 – 33, na který ostatně odkazoval i krajský soud. Dospěl k závěru, že „*každé porušení dotačních podmínek, které nejsou v rozhodnutí o poskytnutí dotace vymezeny jako méně závažné, zakládá porušení rozpočtové kázně [§ 3 písm. e) ve spojení s § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech.*“ Dále se vyjádřil také k výši odvodu a využití zásady přiměřenosti*:* „*Při stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně je třeba vycházet ze zásady přiměřenosti, tedy rozumného vztahu mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výší za ně předepsaného odvodu. Správce daně musí zvážit, zda je důvod k odvodu v plné výši čerpaných či poskytnutých prostředků státního rozpočtu, či pouze k odvodu odpovídajícímu závažnosti a významu porušení povinnosti (§ 44a odst. 4 rozpočtových pravidel, ve znění do 29. 12. 2011) a své rozhodnutí náležitě odůvodnit*.“

[35] Z Podmínek nevyplývá, že by nedodržení termínu ukončení realizace akce [část A, písm. e)] bylo vymezeno jako méně závažné porušení podmínek, v případě stěžovatele tedy došlo k porušení rozpočtové kázně ve smyslu § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech.

[36] Následky nesplnění výše uvedené podmínky jsou upraveny v části C bodu 2 Podmínek. Výše postihu je odstupňována podle délky prodlení s realizací, přičemž překročení termínu realizace projektu o více než 6 měsíců odpovídá odvod ve výši 5 % z celkové částky dotace.

[37] Krajský soud považoval napadené rozhodnutí za proporciální. Jak správně uvedl, v případě stěžovatele je výše odvodu stanovena přímo dotačními podmínkami. Nelze však již souhlasit se závěrem krajského soudu, že by se od Podmínek při stanovení odvodu

nemohl správce daně odchýlit například správní úvahou či zohledněním konkrétních okolností případu.

[38] Ministerstvo životního prostředí jako poskytovatel v podmínkách dotace ve smyslu § 14 odst. 6 zákona o rozpočtových pravidlech stanovilo, že nesplnění podmínky dodržení termínu ukončení realizace akce bude postiženo odvodem za porušení rozpočtové kázně nižším, než kolik činí celková částka dotace, výši odvodu určilo jako pevný procentní podíl vztahující se k celkové částce dotace. Již při stanovení této podmínky mělo podle předmětného ustanovení přihlédnout k závažnosti porušení rozpočtové kázně a jeho vlivu na dodržení účelu dotace.

[39] Výši odvodu podle § 44a odst. 4 písm. a) zákona o rozpočtových pravidlech stanovil finanční úřad (správce daně), v tomto případě se jednalo o částku vycházející z pevného procentního podílu uvedeného v Rozhodnutí (5% z celkové částky dotace). Dále podle tohoto ustanovení měl správce daně při stanovení částky odvodu vzít v úvahu závažnost porušení povinnosti, jeho vliv na dodržení účelu dotace a hospodárnost uložené sankce.

[40] Z nastíněné účinné právní úpravy a skutkového stavu je zřejmé, že správce daně měl při stanovení výše odvodu povinnost zkoumat, zda je jeho rozhodnutí v souladu se zásadou přiměřenosti (proporcionality). Správce daně tedy může výši odvodu stanovit i v jiné výši, než jaká vyplývá z procentního podílu podle rozhodnutí o poskytnutí dotace, pakliže by takto stanovená výše odvodu byla nepřiměřená. K obdobnému závěru Nejvyšší správní soud dospěl už ve svých rozsudcích ze dne 28. 3. 2019, č. j. 4 Afs 421/2018 – 39, a ze dne 27. 5. 2021, č. j. 8 Afs 130/2019 – 35. Tyto rozsudky se sice vážou k právní úpravě účinné do 31. 7. 2012 a týkaly se procentních rozmezí (a nikoliv pevného procentního podílu), ovšem účel dané normy zůstal i přes novelizaci zachován (správce daně zkoumá proporcionalitu) a jejich závěry lze vztáhnout i na nyní projednávanou věc.

[41] Nejvyšší správní soud se dále zabýval tím, zda byla výše odvodu za porušení rozpočtové kázně přiměřená. Jestliže by totiž dospěl k závěru, že ano, nedosahovalo by toto dílčí pochybení krajského soudu takové intenzity, že by způsobovalo nezákonnost napadeného rozsudku.

[42] Ze správního spisu vyplývá, že se žalovaný přiměřeností výše odvodu zabýval v odst. 28 napadeného rozhodnutí. Uvedl, že jelikož poskytovatel dotace vyčlenil podmínku dodržení termínu ukončení realizace akce jako méně závažnou a stanovil za její nedodržení postih odvodem ve výši 5 % z celkové částky dotace, zásada proporcionality byla poskytovatelem již zohledněna. Svou úvahu uzavřel tím, že po zohlednění okolností daného případu, s ohledem na skutečnost, že účel poskytnutí dotace byl naplněn, se stanovením výše odvodu souhlasí a považuje ji za proporcionální.

[43] Nejvyšší správní soud se závěrem žalovaného o přiměřenosti rozhodnutí správce daně souhlasí. Jak již bylo uvedeno, výše odvodu je odstupňována podle délky prodlení s realizací projektu, maximální 5 % odvod je určen pro překročení termínu o více než 6 měsíců. Kolaudační souhlas byl vydán až 21. 11. 2016, téměř po celých 11 měsících od termínu dokončení, jedná se o zřejmé porušení podmínek dotace. Na druhé straně platí, že

účel dotace byl dodržen. Nejedná se ovšem o takovou skutečnost, která by činila výsledný odvod nepřiměřeným.

[44] K další argumentaci stěžovatele ohledně skutečnosti, že je malou obcí bez odborného aparátu, lze odkázat na obecnou právní zásadu *vigilantibus iura scripta sunt*. Zákon nerozlišuje, zda je příjemcem dotace malá nebo velká obec. Navíc, jak správně uvedl krajský soud, porušená podmínka dotace byla stanovena srozumitelně a zcela jednoznačně, v tomto ohledu tedy velikost obce nebo její personální zabezpečení nemůže hrát roli.

[45] Ani tvrzení stěžovatele, že výsledná sankce se kvůli penále rovná ve skutečnosti 10 % z celkové částky dotace, nemůže zpochybnit závěr o přiměřenosti napadeného rozhodnutí. Předepsání penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně je samostatné rozhodnutí správce daně, proti kterému lze brojit samostatným odvoláním a následně i ve správním soudnictví, což ostatně stěžovatel učinil. Jeho kasační stížnost byla usnesením ze dne 9. 7. 2020, č. j. 3 Afs 155/2020 - 41, odmítnuta.

[46] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že i přes dílčí pochybení krajského soudu není námitka stěžovatele důvodná.

III. C) Ostatní

[47] Další argumentace stěžovatele obsažená v kasační stížnosti je téměř identickou kopií jeho žalobních námitek.

[48] Nejvyšší správní soud k tomu konstatuje, že v této části kasační stížnosti nebyly uplatněny žádné skutečné kasační důvody. Argumentace zde uvedená nijak nereaguje na rozsudek krajského soudu, který napadá. Z toho, že jsou celé strany textu téměř doslova převzaty ze žaloby, je zjevné, že kasační stížnost v této části nezpochybňuje rozhodovací důvody krajského soudu, ale výlučně míří proti rozhodovacím důvodům žalovaného správního orgánu. Námitky zde uvedené jsou nepřípustné (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se jedná o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[49] Na základě výše uvedeného dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s. zamítl.

[50] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl na základě § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nenáleží. Žalovanému, kterýbyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, pak soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. června 2022

Mgr. Eva Šonková
předsedkyně senátu